

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

חוברת מאמרים

תוכן עניינים

<u>4</u>	<u>על תושייה יהודית ועל פיצולים מדומיינים</u>	<u>1</u>
<u>7</u>	<u>ניפוץ הפסיכוזה התקשורתית הוא תנאי לאחדות</u>	<u>2</u>
<u>9</u>	<u>אומנות הלחימה הפוליטית</u>	<u>3</u>
<u>12</u>	<u>שח"מ (שיחת חדר מדרגות): אמנות המכה הבודדת</u>	<u>4</u>

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

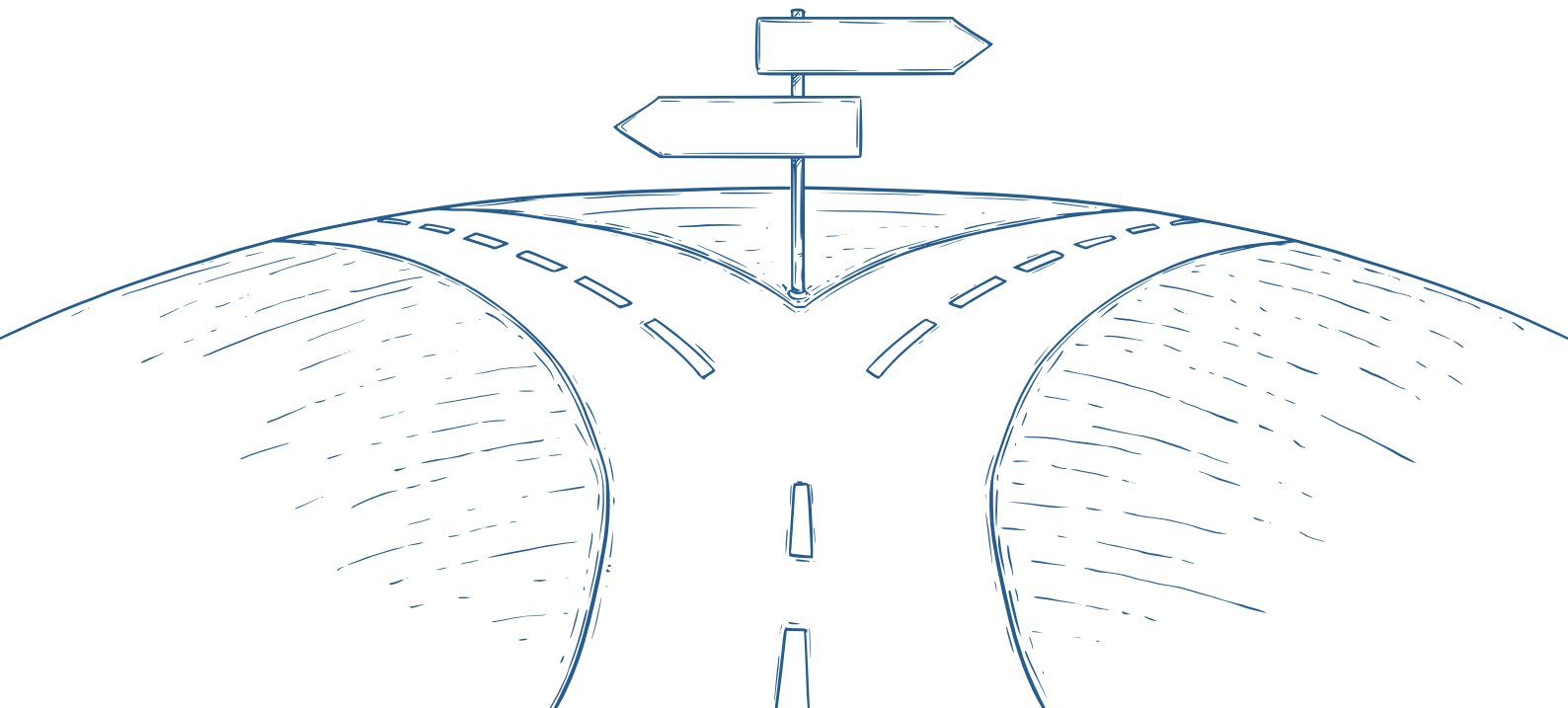
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם בזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: ooffice@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

על תושייה יהודית ועל פיצולים מדומיינים

עזרא הימן

א. על הבורות והרוע

כבר הרבה מאוד זמן שהשמאל הליברלי-פרוגרסיבי אצלנו מעביר את קו פרשת המים בין הטוב והרע המוחלטים כקו בין שמרנות-מסורת-דת-לאומיות לבין חילון-השכלה-מדע. **תפיסה זו מתדלקת מאוד את היחס העיון ואת הדה לגיטימציה של השמאל אל הימין בישראל בשנים האחרונות.**

בזמן שעם ישראל מגויס למלחמה נגד גדול צורריו בדור הזה, הנפנוף בחלוקה הזו הוא מרושע במיוחד; אבל הוא תמיד היה שקרי עד מוות.

המשטרים הכי אפלים בעולם בכלל ובמאה ה-20 בפרט, משטרים שרצחו מעל מאה מיליון איש, היו משטרים חילוניים שָׁזו לדת. והם דווקא סגדו מאוד למדע ולהשכלה. **הרי לא הייתה תרבות משכילה ומשגשגת כמו גרמניה שהולידה את הנאצים.** מכאן שתרבות משגשגת, השכלה ומדע עשויים להיות מגויסים לרוע הכי גדול עלי אדמות.

לכן, אם כל משטר בעל אוריינטציה דתית "יהפוך אותנו לאיראן", באותה מטבע ניתן לומר שכל משטר בעל אוריינטציה תרבותית חילונית "יהפוך אותנו לנאצים". זו רמת הטיעון, זו רמת החשיבה.

יתרה מזו. **השמאל הפרוגרסיבי במערב תמך בזמנו בעליית משטר האייתוללות באיראן.** וזה לא נגמר שם. גם ממש בימים אלה, השמאל החילוני למהדרין במערב המשכיל והמתורבת, כמו באנגליה, צרפת והדמוקרטים בארה"ב, אינו מסוגל לסמן משטר זה כרוע, ומתנגד לעימות חזיתי איתו.

גם מעוזי השמאל בישראל לגלגו כל השנים על זיהוי איראן כסכנה קיומית ברורה לעם ישראל, התנגדו בכל מאודם למלחמות מנע, ונשענו על הקונספציה שכולם שחקנים רציונאליים.

לעומת זאת, ארה"ב וישראל יצאו יחד למערכה זו דווקא משום שהממשלות שלהן כרגע מורכבות מאנשים בעלי תודעה לאומית ודתית מפותחת. הכישרונות המדעיים והטכנולוגיים כשלעצמם נרקבים במחסנים ומעלים עובש ללא תודעה זו.

הבהירות המוסרית להבדיל בחדות בין טוב לרע, יכולת זיהוי הסכנה המכוונת כלפי העם היהודי, המסירות להקריב את מנעמי ההווה למען העתיד, הנחישות ויכולת העמידה במלחמה קשה, מגיעות דווקא מתודעה המעוגנת עמוק בשורשים יהודיים עתיקים, בתודעת קיום ובמסורת יהודית.

**רה"ב
וישראל
יצאו יחד
למערכה זו
דווקא
משום
שהממשלו
ת שלהן
כרגע
מורכבות
מאנשים
בעלי
תודעה
לאומית
ודתית
מפותחת**

”
**השמאל המערבי
שדבק בו נמצא כרגע
בקריסה תרבותית,
תרבות ההולכת
ונסוגה מפני תרבות
אסלאמית הכובשת
אותה מבפנים**

ב. כשל הפיצול של השמאל הליברלי

המנוע התודעתי של המערכון הזה של 'ארץ נהדרת' ושל כל התפיסה הזו הוא מהפכות החילון המערביות, ובמיוחד זו הצרפתית, שזיהתה את הדת עם דיכוי המחשבה, עריצות הלב ונחשלות המעשה. תודעה זו כילתה מהחברה את שורשיה וזהותה הדתית, ובהמשך גם את זהותה הלאומית. תודעת החילון של השמאל, מורשת אירופה המערבית, יושבת על ניגוד מהותי ומוחלט שישנו כביכול בין תודעה דתית ולאומית שורשית לבין חופש המחשבה, חירות הפרט, האמון במדע וחתירה לשגשוג אנושי.

אך הפיצול הזה כבר פשט את הרגל מזמן, והשמאל המערבי שדבק בו נמצא כרגע בקריסה תרבותית, תרבות ההולכת ונסוגה מפני תרבות אסלאמית הכובשת אותה מבפנים. אין הוא מסוגל לרתום את עצמו להולדת הדור הבא, וגם לא להתגייס להילחם על קיומו. לצרפת, לאנגליה, לספרד ולשמאל האמריקאי אין בשורה לאדם פרט להגשת הלחי השנייה בפני כיבושי האסלאם.

כשהופכים ערכים כמו השכלה, מדע, חופש וזכויות הפרט לערכים שתפקידם לשרש, לעקור ולהחליף תודעה שורשית דתית ולאומית ונאמנות לערכי מסורת, הם הופכים לחסרי ערך וחסרי יכולת שימוש והגנה.

ללא תודעה היסטורית, דתית ולאומית בעם ישראל, גם הטייסים לא היו טסים בשמי איראן.

ג. הבשורה היהודית והשותפות

עם ישראל לא צמח בערוגות האלה. לא נוצרנו מתוך הפיצול הזה. בעם ישראל - אמונה, זהות, שורשים, ייעוד, מסורת, המשכיות, שייכות ולאומיות הם גם המקורות לחירות המחשבה והלב,

לשגשוג החיים ולאמון ביכולות האדם. הפיצול ביניהם הוא שקר אירופאי, ולעומת זאת החיבור הטבעי ביניהם הוא אפיון ידוע של העם היהודי. השייכות הלאומית העמוקה, האתוס הדתי והייעוד העתיק, המחויבות המעשית להמשך שרשרת הדורות, הם המפעילים את מסירות הנפש ואת יכולת ההקרבה. הם המעניקים את היכולת להשתמש בתבונה בכל מה שהשכל, הלב והיצירתיות האנושית מייצרים.

האבות המייסדים של ארה"ב ניסו לקחת מאפיין זה בהשראת סיפורי התנ"ך וליצור חברה שהדתיות שלה והזהות האיתנה שלה הן מקור השגשוג שלה. בימים אלה הממשל הרפובליקני פועל לאור אתוס זה, וזוהי הסיבה היחידה שהוא מסוגל לזקוף קומה מול איומים על העולם החופשי. זהו הבסיס העמוק של השותפות בינינו כרגע.

כל הדברים שהשמאל הליברלי מנסה להתהדר בהם - מדע וטכנולוגיה, חירות ותעוזה אנושית - נשארים כאבן שאין לה הופכין כאשר הזהות, השורשים, המטרה, המשמעות והייעוד של החיים הלאומיים שלך עולים בלהבות המרד החילוני הלא קדוש.

ד. למי הקרדיט לתושייה האדירה

הניסיון לייחס את התושייה הישראלית להיותה אומת הייטק חדשה, שזהותה היא מדע והשכלה ולא דת ושורשים, ולייצר ניכור מכוער בין חלקי עם ישראל, הוא אווילי ומרושע. חיבור טבעי ופשוט לסיפור היהודי העתיק שלנו מלמד שמקור התושייה הישראלית הוא הכוחות הרוחניים והנפשיים הגדולים הנטועים בעם העתיק הזה. **עם ישראל שורד אלפי שנים בזכות זהותו וייעודו.**

דווקא האימאם הצרפתי חסן שלגומי אמר עלינו בתחילת המלחמה נגד איראן דברים קולעים: **"העם הזה הוא נס-חי.** עם זה, למרות מספרו הקטן, יש בו אומץ של אצילים, חכמה של נביאים, סבלנות של צדיקים ונחישות של שורדים. איך זה יכול להיות אחרת, כשידוע שהם צאצאי אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, דוד ושלמה. זה העם שהביא לעולם את האמונה, עם המונע מצמא לחיים, לעבודה, לחדשנות ולהמשכיות, והקיים מעל 4,000 שנה. זה עם הנס".

זהו המבט הכל כך פשוט שיוצרי 'ארץ נהדרת' מחמיצים. חבל שאינם יוצאים מן הֶבְצָה של עצמם ולומדים קצת מחכמי אומות העולם. כך היו חוסכים מצמם קצף, זעם, ביזיונות, וחמור מכל - ניכור מבני עמם.

אלפי שנות קיומנו הם העדות הנאמנה למי שאנחנו. לא הקטגוריות המעופשות המיובאות מאירופה הגוססת, אלא העם בעל החיבורים הפלאיים בין שמיים לארץ, חיבורים שגם הטובים שבעמים ובחברות האנושיות מצפים להם.

ניפוץ הפסיכוזה התקשורתית הוא תנאי לאחדות

איתי אסמן

א. בימים היסטוריים אלו פועלת הנדסת תודעה מחושבת. דווקא כאשר לוחמינו - חילונים, מסורתיים ודתיים ניצבים בגבורה שכם אל שכם מול ציר הרשע במסגרת המלחמה הישירה מול איראן, בחרה תוכנית ה'סאטירה' ארץ נהדרת בפרק הפורים האחרון שלה לפתוח חזית מבית. במערכון ששודר, הוצגה דמותו של מנהיג איראן, הפונה כביכול לישראלים ומזהיר אותם: "גם איראן הייתה פעם כמוכם, עד שהחלטנו לקבל את החוק הדתי והרסנו את המדינה".

המסר שמהנדסי התודעה דחפו למוקדי ה'פריים-טיים' הוא ברור, רעיל ומחושב: **האיום האמיתי על קיומה של ישראל אינו מגיע מטהרן, אלא מבית - מהציבור הדתי והאמוני שמתחזק.**

ההשוואה הנלווה הזו בין ציבור יהודי שומר מצוות לבין משטר אייתוללות רצחני איננה 'בדיחה חריפה'; זוהי **לוחמה פסיכולוגית נגד זהותה של המדינה, שנועדה לקחת את החרדה הקיומית של הציבור מהאויב האמיתי, ולהפנות אותה פנימה כלפי יהדותו.**

ב. האנטומיה של ההסתה: ואקום של בורות

חוק ברזל בהבנת מנגנוני הנדסת תודעה קובע: **כל הסתה היא תוצר ישיר ובלעדי של בורות.** השנאה והפחד שמטפטפים לנו באולפנים אינם נובעים מהיכרות עמוקה עם עולם התורה או עם המציאות בשטח. ההפך הוא הנכון - **תעשיית השנאה הזו יכולה לפרוח אך ורק בוואקום של חוסר היכרות משוע.**

ציבור גדול במיוחד בשמאל המתון, פשוט אינו מכיר את אחיו ובקושי את מסורת ישראל (הודות למערכת ה'חינוך' שלנו). לתוך החלל הזה נשאבים סוכני הכאוס התקשורתיים, הלוקחים שבריר של הקשר ומנפחים אותו לקריקטורה דמונית.

הרי להשוות בין אידיאולוגיה רצחנית של חמאס ואיראן לבין תורת ישראל רק משום ששתייהן מבוססות על 'דת', דומה ללוגיקה על פיה 'כל צמחוני הוא היטלר'. זוהי גאונות מבית מדרשו של בלעם הרשע הניזונה מהבורות של הצופים כדי לייצר **פסיכוזת המונים מדומיינת.**

השקר הזה מבליט את הצביעות התהומית של מוביליו. אותם גורמים רדיקליים שמציירים את היהדות כסכנה מוחשית, מגלים סובלנות מפליאה כלפי האויב האמיתי.

הם מוכנים לנהל 'שיח מכילי' עם תומכי טרור ועם נציגי האסלאם הקיצוני בפוליטיקה, אך מול אחיהם היהודים הם מציבים חומות של חרם. הדיסוננס הקוגניטיבי הזה מוכיח שקמפיין ה'איראניזציה' הוא פייק מוחלט שנועד בעיקר לשמר מוקדי כוח ולהפחיד.

ג. קץ אשליית הנאיביות

מול מכונת הרעל הזו, אימצנו במשך שנים גישה מתנצלת שעיקרה 'רק להוסיף טוב ולהתעלם'. זוהי טעות מרה.

זוהי לוחמה פסיכולוגית נגד זהותה של המדינה, שנועדה לקחת את החרדה הקיומית של הציבור מהאויב האמיתי, ולהפנות אותה פנימה כלפי יהדותו

”
**הפעולה האקטיבית,
של עימות מול מוקדי
הכוח התקשורתיים
וחשיפת המניפולציות
שלהם, היא האקט
המאחד ביותר שאנו
יכולים לבצע**

מנהיגות אמיתית אינה מתקרבת, אינה מתלוננת שישותים לה את הדם' ואינה בורחת מן המערכה. מנהיגות מתייצבת מול הבריון ומפרקת את נשקו - ונשקו של הבריון התקשורתי הוא השקר.

וכאן אנו מגיעים לבלוף המסוכן מכולם: אשליית ה'קפה ומאפה'. תעשיית הגישור מנסה למכור לנו שאחדות תושג דרך מעגלי שיח פסטורליים וחיוכים מאולצים סביב שולחנות עגולים כשברקע נותנים למשחית התקשורתי ונציגיו להמשיך בפועלו. זו תמימות.
אי אפשר לקיים שיח כן ואמיתי כשצד אחד יושב מולך ועדיין משוכנע, בגלל שטיפת מוח של מערכונים ומדורות, שאתה שואף להפוך את חייו לגרסה מקומית של משמרות המהפכה.
כל עוד עננת השקר הזו מרחפת בחדר, ה'שיח' הוא במקרה הטוב נימוס מזויף, ובמקרה הרע - סחיטה רגשית.

יש לדרוש מברי הפלוגתא מחאה נמרצת כלפי המכפישים למיניהם - כך תוכח כנותם.
אחדות אמיתית ושורשית אינה קורית דרך טשטוש מחלוקות בנימוס פלסטי, אלא אך ורק דרך ניקוי הרעל וניפוץ השקר.

הפעולה האקטיבית, השכלתנית והבלתי מתפשרת של עימות מול מוקדי הכוח התקשורתיים וחשיפת המניפולציות שלהם, היא האקט המאחד ביותר שאנו יכולים לבצע.

שקר יכול להתקיים רק בחושך; ברגע שיופנה אליו זרקור של אמת בגב זקוף - הוא יתאדה וייעלם.

ועל מנת שזה יקרה דרושים אמיצים וגיבורים מהשמאל הציוני שיעמדו מול תקשורת מחרחרת ריב ויאמרו לה יחד עם רוב עם ישראל הבריא: עד כאן!

ברגע שהשקר יתפוגג ופסיכוזת ה'איראן זה כאן' תתנדף כלא הייתה, לא נזדקק לשום סדנת גישור. האחוה הטבעית, הבריאה והעמוקה שקיימת בעם ישראל תצוף ותעלה מאליה, פשוט משום שהמחסום המלאכותי והזדוני שהפריד בינינו יוסר. כך תיווצר כאן פוליטיקה של הכנסת אורחים.

מתוך האמת הזו, שתיאמר בגאון ובלי לגמגם, תצמח כאן חברה מלוכדת, שורשית ובלתי מנוצחת.

אומנות הלחימה הפוליטית

אודי בן חמו

א. ג'ו ג'יטסו - 'מיומנויות רכות' - הוא שמה של אומנות לחימה יפנית עתיקה, שעשו בה שימוש הסמוראים, בני האצולה הלוחמת ביפן.

בניגוד לענפים אחרים, כגון אגרוף, ג'ודו או קראטה, שבהם עוצמת הלוחם נבחנת בעיקר בכוחו הפיזי, אומנות הלחימה הזו אינה מתמקדת בהפעלת הכוח של המשתמש בה, אלא דווקא בניצול עוצמותיו ותנועתו של היריב נגדו עצמו.

ג'ו ג'יטסו אינה מתבססת על כוח מתפרץ אלא על תמרון חכם. במקום להיאבק חזיתית - משתמשים בתנופה, בכבידה, במומנטום ובאינרציה כדי להכריע את היריב.

כך יכול אדם קטן קומה, רזה וחסר שרירים להתמודד מול בריון גדול ממדים שיפגוש בסמטה חשוכה. הוא ינצל את התנופה של הבריון עצמו, יזוז בזריזות הצידה בעיתוי הנכון ופשוט ידחוף מעט את היריב תוך שהוא מנצל את מהירותו וכובד משקלו נגדו, ויפיל אותו.

ב. אירועי שמחת תורה התשפ"ד ניפצו לרסיסים הנחות יסוד במדיניות הלאומית שנכפו עלינו על ידי השמאל ועיצבו את חיינו. רבים חשו את העוול והטעויות שהיו במדיניות הזו, אך לשנות מהלכים כמו הסכמי אוסלו, הנסיגה מלבנון או ההתנתקות לא היה פשוט. כידוע, **אבן קטנה שטיפש זורק לבאר, גם אלף חכמים מתקשים להוציא.**

המציאות עצמה הוכיחה שערכי השמאל הפרוגרסיבי פשטו את הרגל. היחס לארץ, למורשת, למשפחה, לזהות היהודית, התפיסה העמוקה מיהו האוהב ומיהו האויב ועוד מושגים רבים - הכול חוזר עתה לאט ובבטחה לבסיס הפשוט של חיינו.

גם אם הדרך שלפנינו עוד ארוכה, **המגמה בעם ישראל ברורה: תזוזה עקבית לכיוון ערכי הימין והמסורת היהודית.** מכאן הפחד המדומיין והדחיפות בקרב השמאל לשנות את המציאות בכל שיטה מניפולטיבית אפשרית.

לשמאל יש קושי מובנה, הולך ומחמיר, לשכנע בצדקת דרכו בזירה הציבורית.

אומנות
הלחימה
הזו אינה
מתמקדת
בהפעלת
הכוח של
המשתמש
בה, אלא
דווקא
בניצול
עוצמותיו
ותנועתו
של היריב
נגדו עצמו

”
**השמאל, על שלל
 ארגוניו ועומק כיסו,
 אימץ את אומנות
 הלחימה הפועלת
 בעורמה, והוא מתמרן
 את בר הפלוגתא שלו
 בעזרת ערכיו שלו**

אם יידרש להציג את כוחו חזיתית, 'על השולחן', בהתמודדות גלויה, הוא יפסיד ויובס. לכן השמאל, על שלל ארגוניו ועומק כיסו, אימץ את אומנות הלחימה הפועלת בעורמה, והוא מתמרן את בר הפלוגתא שלו בעזרת ערכיו שלו.

ג. בעולם תרבותי חסר כל אמת מידה לבחינת אמת ושקר, כאשר כל אחד משחק בפלסטלינה עם המילים ועושה מהשפה קרקס, לא פשוט להתווכח ולהתדיין. איזה ערך יש בדיון כשאינן הסכמה על העובדות ועל המציאות עצמה?

אהרן ברק טען בעבר, כי "האמירה שטקסט ברור אינו זקוק לפרשנות היא פשוט דבר הבל - דבר הבל!" ודבריו אלה משמשים עד היום כלי מלחמה רב עוצמה יותר מכל טנק או מטוס.

יאיר לפיד נחשב לפרזנטור הגדול של השיטה הזו. האיש הוא לוליין ורבאלי, משחק במילים כרצונו, אומר דבר והיפוכו, מגדיר מושגים כאוות נפשו. הוא מגדיר מהי אנטישמיות ומהי תורה, מהי שמרנות ומהי אלימות, ועוד.

נראה שמה שנשאר מהדיון העמוק והרציני הוא רק האינטונציה. המציאות והאמת הן חסרות כל ערך.

ד. על גלי חורבות התרבות הללו קל מאוד למכור כל שקר בעטיפת צלופן נוצצת, ולספר לציבור שהשמאל הוא בעצם הימין האמיתי, שהוא זה שיוכל לממש את חלומותיו של המצביע הימני; ובכלל, כולנו יהודים, ולכן היזהרו מלהתווכח - משום שמחלוקת ושנאת חינם כבר החריבו את בית המקדש, אז סתמו את הפה. למען האחדות כמובן.

ה. ומה עם האמת?

לקראת שנת בחירות כדאי להיות מוכנים להופעתה החוזרת ונשנית של אומנות הלחימה הזו, הנמצאת פה כבר תקופה ארוכה.

לא מנוהל במרחב הציבורי שום דיון ענייני על תפיסות עולם. רק דקלום ציני של מושגים שדתיים וימניים אוהבים, ניכוסם מחדש והחלפת מהותם.

כך אין לשמאל צורך להתמודד חזיתית בזירה הציבורית. הם פשוט מוכרים לקהל היעד מהמחנה הלאומי את המחשבה, שארגון או מפלגה כלשהם מהמחנה היריב הם שיגשימו את ערכיו.

אחדות, ממלכתיות, ביטחון, גיוס חרדים - השמאל שפעל באופן כושל למען הנושאים האלה מספר לנו שהוא זה ששיג את היעד.

והאמת, מה איתה? הרי יש גם מציאות עובדתית לבחון באופן אמפירי?

טוב, זה אולי משום שלא הקשבתם לפרשן אמנון אברמוביץ, שאמר כך: "קודם כל בוא נתחיל, אין שמאל בבחירות הללו... יאיר גולן אינו שמאל... המחאות נגד ההפיכה המשטרית ונגד השבעה באוקטובר לא היו שמאליות. הייתי אומר - של ימין מרכזי ליברלי, בשום אופן לא שמאל, לא הפגנות של שמאל. והבחירות יהיו בין ימין חרדי, קנאי, לאומני ושרים שרוצים מרחבי שחיתות, לבין ימין-מרכז דמוקרטי". כך בדיוק נראה ג'ו גייטסו פוליטי.

לכן: לפני בירור רציני של תפיסות עולם ראויות, יש לדחות קודם כל על הסף כל מניפולציה בזירה הציבורית. בקור רוח ובביטחון בנצח ישראל!

”

הם פשוט מוכרים לקהל היעד מהמחנה הלאומי את המחשבה, שארגון או מפלגה כלשהם מהמחנה היריב הם שיגשימו את ערכיו

שח"מ (שיחת חדר מדרגות): אמנות המכה הבודדת

בן יעקב סבו

אנחנו ב'סוללים דרך' אוהבים להעמיק. אנחנו רגילים לפרוס משנות היסטוריות, לצלול לשורשי הפילוסופיה ולנתח תהליכים ארוכי טווח. **אבל בואו נודה על האמת: החיים עצמם לא תמיד מתנהלים בבית המדרש או באולפני הטלוויזיה.** הם קורים בחדר המדרגות (ובמקלטים המשותפים...), בסעודה משפחתית, או בפירת הקפה בעבודה. ושם, מול הסיסמאות הפופוליסטיות של הפרוגרס - הגלוי והסמוי - מאמר מנומק של אלפיים מילה הוא פשוט לא התחמושת הנכונה.

הפרוגרס, על שלל גווניו, הפך את הקלישאות הזולות לאמנות. אלו סיסמאות שנועדו לפרוט על רגש של נאורות מזויפת, בליווי ניחוח מוסרני. אם תתחילו להסביר ולהתגונן - הפסדתם. שם, בחדר המדרגות, אנחנו צריכים לפתח 'נשק' מסוג אחר. אנחנו צריכים שח"מ - 'שיחת חדר מדרגות'.

הכלל הראשון בשח"מ הוא: אל תשחקו במגרש שלהם. אל תצטדקו ואל תנסו להסביר את כל תולדות הציונות. במקום זה, נתחו את הטענה, רדו לשורש האקסיומה המעוותת שעליה היא נשענת, והכו בה במכה אחת. משפט אחד או שאלה נוקבת אחת הממוטטים את יסודות הבניין וחושפים את האבסורד.

הנה תרגול מעשי - חמש טענות פופולריות של הפרוגרס, ניתוח השורש שלהן, והמכה המוצעת:

1. טענת 'הסימטריה המוסרית'

השכן אומר: "המלחמה הזאת משחיתה אותנו. מעגל הדמים הזה רק פוגע בשני הצדדים וחייבים לעצור אותו." שורש הטענה: ניסיון לייצר משוואה שקרית בין מי שמגן על חייו ועל משפחתו לבין מי שמקדש רצח ומוות. מכת המחץ: "מעגל דמים יש בין כנופיות רחוב שרבות על כבוד. כאן יש אומה שנלחמת על חייה מול מפלצות - ממתני הגנה עצמית נחשבת 'השחתה'?"

2. טענת 'הסמכות הנאורה'

הקולגה אומר: "אתם צריכים להבין שאתם מסכנים את הדמוקרטיה ורומסים את שלטון החוק בשם המשיחיות שלכם." שורש הטענה: בלבול מכוון בין 'ריבונות העם' לבין 'ריבונות האליטה הפקידותית והמשפטית', והנחה שהערכים שלהם עליונים משל רוב העם. מכת המחץ: "דמוקרטיה היא ריבונות העם. מתי בדיוק בחר העם את האנשים בקבוצה הסגורה שאתה קורא לה 'שלטון החוק'?"

3. טענת 'האופק המדיני'

המכר מפטיר: "בסוף אי אפשר רק כוח, חייבים לתת להם תקווה ואופק מדיני, אחרת הטרור יחזור."

הקולגה

אומר:

"אתם

צריכים

להבין

שאתם

מסכנים את

הדמוקרטיה

ורומסים את

שלטון החוק

בשם

המשיחיות

שלכם."

”
**מכת המחץ:
"צבא לא נועד
לנפץ תקרות
זכוכית, הוא
נועד לנפץ את
האויב.."**

שורש הטענה: התעלמות מוחלטת ממאה שנות היסטוריה שותתת דם, והשלכה של חשיבה מערבית מדושנת על אויב אידיאולוגי קיצוני.
מכת המחץ: "עקרנו את גוש קטיף ונתנו להם חבל ארץ שלם בשביל 'אופק ותקווה'. קיבלנו את השבעה באוקטובר. כמה עוד טבח של יהודים צריך לקרות כדי שתבין שהאופק שלהם הוא לא האופק שלך?"

4. טענת המגדריות

"הבן שלי מרגיש שהוא בת. מי אתה שתגיד לו אחרת ותכפה עליו את התפיסות שלך?"
שורש הטענה: התכחשות לקיומן של הזהויות האנושיות, כגון זהות מינית, והפיכתה להגדרה ללא הגדרה. מחיקת הזהות המינית, והפיכת 'רגש' מדומיין לחזות הכל. זוהי פוסט-מודרניות על סטרואידיים, הדורשת מהחברה כולה לטשטש את מושגי היסוד שלה (גבר ואישה) רק כדי ליישר קו עם הגדרה חדשה נטולת הגדרה, תוך סחיטה רגשית של הסביבה.
מכת המחץ: "אתה אבא. יש לך אחריות לחנוך את ילדיך בעולם. בנך הולך לעשות שינוי נסיוני, חיצוני, ובלתי הפיך, בדיוק בתקופה הכי רגישה מבחינה חברתית בחייו. תעזור לו להבין, מה זה אומר 'להרגיש כמו בת'?"

5. טענת השוויון

הטענה: "הבת שלי רוצה להיות לוחמת בסיירת מטכ"ל. איך אתה יכול לחסום אותה מלפרוץ את תקרת הזכוכית, רק בגלל יצר של גברים שלא מצליחים לשלוט בעצמם?"
שורש הטיעון: בלבול מסוכן בין ייעודו האמיתי של צבא - קטלניות והכרעת אויב, לבין הפיכת הצבא לסדנה למימוש חלומות והגשמה עצמית. מסגור הטענה מניח שמטרת הצבא היא קידום פרוגרסיבי של המושג המדומיין והמרקסיסטי 'צדק חברתי', ושכל המערכות צריכות להיות כפופות לשוויון, גם על חשבון הכרעת האויב. כל זה תוך התעלמות מההיסטוריה של טבע האדם והמתח החברתי הקיים בכל מסגרת אינטנסיבית המערבבת בין המינים.
מכת המחץ: "צבא לא נועד לנפץ תקרות זכוכית, הוא נועד לנפץ את האויב. למה את מוכנה לסכן את הרף המבצעי ואת חיי הלוחמים בשטח רק בשביל למכור אשליה של תיקון חברתי מהונדס?"

ההסבר בשורש הטיעון החמישי מעביר את הדיון מנושא 'יצר הגברים' (שהוא הסחת דעת פופוליסטית) היישר אל לב המקצוע הצבאי והדרישות המבצעיות, ומכת המחץ סוגרת את הפינה עם שאלה שקשה מאוד להתחמק ממנה.

התרגול הזה פתוח לכולנו. הוא דורש השחזה של המחשבה. בפעם הבאה שמישהו זורק לאוויר קלישאה נבובה, אל תיקחו נשימה ארוכה כדי להרצות לו. **עצרו רגע. זהו את ההנחה הסמויה והמעוותת המסתתרת מתחת למילים היפות, ותנעצו בה סיכה אחת קטנה וחדה.**

שימו לב: אין פה התגוננות. יש פה מסגור מחודש של המינוחים שזה שמולך השתמש בהם, ואז שאלה מדויקת. חייבים לסיים בשאלה, כי זה מכריח את מי שמולך לחשוב רגע ולפרק לעצמו את עיוות החשיבה התפיסתי שהוא כלוא בו.

המטרה בשח"מ היא לא בהכרח להחזיר בתשובה פוליטית את השכן באותה דקה (לרוב האגו שלו לא יאפשר לו להודות בטעות). המטרה היא להציב גבול ברור, לפוצץ את בלון הביטחון העצמי המזויף של הסיסמה, ובעיקר - להזכיר לעצמנו, ולכל מי שעומד בצד ומקשיב, שהאמת שלנו יצוקה בסלע הקיום והבריאה והיא לעולם אינה צריכה להתנצל.

**עצרו רגע.
זהו את
ההנחה
הסמויה
והמעוותת
המסתתרת
מתחת
למילים
היפות,
ותנעצו בה
סיכה אחת
קטנה
וחדה**